

[Dohrmann]

Det, man for alt i verden skal undgå, er, at momssystemet bliver lige så indviklet og bureaukratisk, som skattesystemet er i øvrigt, så på trods af de pæne hensigter, SF har med dette forslag, kan vi ikke tilslutte os det.

Lenger (VS):

Det er jo en illusion at tro, at momsen på nogen måde skulle påvirke konkurrenceforholdene for de varer, som sælges af den række organisationer, der er nævnt, bl.a. Kirkens Korshær, Blå Kors, Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors, U-landshjælp fra Folk til Folk, Frelsens Hær. Allerede den måde, man har modtaget varerne på, betyder, at man er sat uden for enhver konkurrence, og momsen er sådan set kun den mindste del i forbindelse med hele denne gruppe varer. Vi mener, det er korrekt, hvad SF skriver om de økonomiske sammenhænge, nemlig at den moms, der betales af disse varer, går fra de velgørende formål, disse organisationer ellers bruger deres penge til. Det er den økonomiske sammenhæng, og det har intet som helst at gøre med konkurrence, neutralitet eller ligestilling at lægge moms på.

Derfor kan vi støtte SFs forslag. Vi kan godt se, at der kunne være nogle problemer i det, som det også er omtalt af andre, men de problemer må vi se at klare. Vi kan i hvert fald ikke acceptere, at man bare afviser et problem ved at rejse nogle nye. Det er i virkeligheden det, regeringspartierne ordførere har gjort her.

Forslaget er godt, og det er nødvendigt. Den moms, der vil blive unddraget statskassen af denne grund, vil gå direkte til humanitære formål, og det kan vi støtte.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg finder forslaget intentioner positive, men jeg må erkende, at forslaget kan give visse afgrænsningsproblemer og visse konkurrenceproblemer. Jeg må dog sige, at jeg på trods heraf finder, at der må være baggrund for positivt at diskutere i udvalget, hvorledes vi muligvis kan finde frem til rimelige løsninger på de problemer, som vitterlig eksisterer for de foreninger og institutioner, som gerne vil hjælpe deres medmennesker, med den høje moms, vi har i øjeblikket.

Jeg håber, at der er mulighed for i alt fald at diskutere, om man kan nå frem til rimeli-

ge afgrænsningsløsninger og en rimelig måde, hvorpå man kan komme disse institutioner og foreninger til hjælp, for de har med den måde, vi behandler dem på, trange kår i øjeblikket.

Thoft (SF):

Det var jo ikke nogen særlig rar modtagelse, dette forslag fik. Jeg har egentlig efter at have lyttet til ordførernes taler det indtryk, at det kun var hr. Lenger, der havde forstået forslaget.

Det er blevet sagt igen og igen, at dette forslag ikke duer, for det virker konkurrenceforvridende, og man spolerer marskandiserbranchen, fordi den ene gruppe og den anden gruppe selvfølgelig skal behandles ens. Hvis det var sandt, så har ordførerne og ministeren ret, men det er jo ikke sandt. Når man har arbejdskraften gratis, og når man har varerne gratis, og når man i mangfoldige tilfælde også har huslejen gratis, så er konkurrenceforvridningen total. At man så ikke skal aflevere 22 pct. til skatte- og afgiftsministeren, men slipper, skaber ikke indre konkurrenceforvridning, for konkurrenceforvridningen er total i forvejen, når man har alting gratis. Jeg synes, det er kedeligt, at ordførerne udtrykker så megen sympati for disse organisationers fremragende arbejde, når der ikke er noget, sympatien kan være i.

Ministeren sagde, at en række andre og lige så velbegrundede krav kan man så møde op med. Ja men lad os da så se på dem. Hvis der er andre, der er lige så velbegrundede, så er det helt sikkert, at SF gerne vil støtte dem.

Endelig siger ministeren, at en del af det almindelige erhvervslivs overskud jo også går til velgørende formål. Ja vel, men er der nogen af disse erhvervsvirksomheder, som betaler skat? Moms ved jeg godt at de betaler, men skat betaler de ikke. De er i forvejen gevaldig privilegerede.

Hr. Bakholt havde sympati for sagen, men masser af betæneligheder. Igen må jeg sige: det er kedeligt, at der er så lidt sympati for sagen, at det ikke er muligt at løse de praktiske problemer, der måtte være.

Nu er det jo ikke formålet med et beslutningsforslag, at man paragraf for paragraf skal stille tingene op. Det er meningen, at det skal ministerens embedsmænd lave. Det er deres arbejde at lave det, når folketinget